

N:o 136.

Af Herr Åke Andersson: Om ändring i § 32 af Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862 om Landsting.

32 § i Landstingsförordningen innehåller »Rättighet att vid landstinget väcka nya frågor — — — Nytt förslag — — — uppsatt och senast inom fjorton dagar före landstingets början aflemnadt till sekreteraren, hvilken det åligger att, inom åtta dagar derefter, öfver de afgifna förslagen upprätta en lista och den till ordföranden aflemba.

Erfarenheten har visat, att landstingens goda syfte icke alltid motsvarat de goda förhoppningarne, och felet torde till en del ligga uti denna §, i ty, att tiden för handlingarnes inlemnande till sekreteraren är för knäppt tilltagen. Landstingsmännen hafva på förhand ingen kännedom om hvad som skall förekomma till behandling, innan de första dagen af tinget få sig dessa handlingar tilldelade. Följden häraf har ofta blifvit den, att förslag, ehuru i goda syften, likväl, dels i brist på motionärens utredning af frågan, och dels att landstingsmännen icke hunnit sätta sig in i densamma, helt enkelt blifvit afslagna eller fått en mindre god lösning. Finge landstingsmännen de tryckta handlingarne, som första dagen af tinget blifva utdelade några dagar förut, skulle tvifvelsutän de förekommande frågorna blifva bättre utredda och få en bättre lösning än med flera hittills ofta varit fallet. Jag vill därför förslå, det Riksdagen för sin del beslutar den ändring i 32 § Landstingsförordningen, att den må få följande förändrade lydelse:

Rättighet — — — Nytt förslag — — — senast inom en månad före landstingets början aflemnadt till sekre-

teraren, hvilken det åligger att handlingarne låta trycka och senast inom fjorton dagar före landstingets början hafva så väl ordföranden som hvarje landstingsman tillställt ett exemplar deraf.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1874.

Åke Andersson.

N:o 137.

Af Herr Åke Andersson: Om rättighet för församling att utan domkapitlets hörande använda till uppförande af skollokaler sådana kyrkomedel, som för kyrkans underhållande och behof icke erfordras.

Sistlidne riksdag väckte jag motion, under N:o 75, angående kyrkomedels användande för skolornas behof, utan att församlingarne behöfde anlita konsistorium eller domkapitlet om tillstånd. Denna motion gillades af Lag-Utskottet och Utskottets utlåtande bifölls i Andra Kammaren med 103 röster mot 29, men då flere af Första Kammarens ledamöter inom Utskottet reserverat sig mot dess beslut, var det lätt att inse det frågan der skulle falla, dock höjde en talare, bland fem, under diskussionen sin röst för bifall till Utskottets förslag.

Under sådant förhållande vill jag ännu en gång våga försöket, och nu endast begära, det dessa medel få användas till hjälp för byggande af skolhus, hvilka hittills bygts efter samma grunder som kyrkobygg-